

paa juridisk Hjælp, hvilken altid er tilstede i Hæren.

Ministeren har, som Svar paa Udvalgets Forespørgsel om, hvor mange Arrestlokaler, hvor store og hvor de findes i forskjellige af Marinens Skibe, oplyst (se Bil. 3), at der sjelden findes 2 ellers i de største 1 Arrest i Skibene, og denne findes da for det Meste i Lasten i et Rum af fra 90 Kubikfods (det er 3 Alen høit, 3 Alen langt og, siger og skriver, 1 Alen 6 Tommer bredt) Størrelse, som oftest langt fra Lys og Luft. Og for da Skibe, som ingen Arrest have, erklærer Ministeren, at det ikke vil have nogen videre Ulempe se sende de Strafftylbige iland til Straffens Udsoning.

Disse Udtalelser fremstille Lovforslaget for mig som end yderligere upraktisk for Flaaden.

Endvidere kan jeg ikke indse, hvilken Nytte Eftertjenesten kan have for Uddannelsen, naar ikke Ministeren søger Bevilling til Udrustning af særskilt Skib for de Straffede, og skal den ikke komme Uddannelsen til Nytte, maa der vel dog bevilges Penge til at holde Kommandoen heit i længere Tid paa Logisstøbet, end nu er Tilfældet.

Endelig giver Henvisningen til den tybste Straffelov efter min Mening ingen Veiledning, da Forholdene ere saa forskjellige, navnlig Tjenestetidens Længde og Skibenes Størrelse.

Jeg tillader mig derfor under Nr. 148 at foreslaa at vedtage Loven med de af Udvalget foreslaaede Ændringer for Hæren, men ikke for Flaaden, hvorfor jeg tillader mig at stille et dertil sigtende Ændringsforslag til Lovens Titel, idet jeg forbeholder mig, hvis der skulde være Stemning for mit Forslag, til 3die Behandling at stille de deraf følgende Ændringsforslag til de enkelte Paragrafer.

Udvalget skal, efter at have forudstillet disse almindelige Bemærkninger, gaa over til særskilt at motivere de stillede Ændringsforslag samt til at gjøre Henstillinger til Krigsbestyrelsen ved nogle Paragrafer, ved hvilke man har anset det for unødvendigt at stille bestemte Ændringsforslag. De anførte Numere betegne de tilsvarende Ændringsforslag.

Til § 1.

1) Udvalget har ment, at man saavidt muligt burde forebygge Tvivl om, hvilke Personer der kunde siges at henhøre under Krigsmagten, og har ment at dette hensigtsmæssigt kunde ske ved den gjorte Ændring, der udelukker Muligheden af den Misforstaaelse, som man frygtede kunde fremkomme ved Bibeholdelsen af den i Forslaget af 1871 indførte lignende Passus, medens den paa den anden Side tydeliggjør, at Loven er anvendelig ikke alene paa de Personer, som under sædvanlige Forhold gjøre Tjeneste under Krigsmagten, men ogsaa paa faadanne, der under ekstraordinære Forhold midler-

tidig gjøre militær Tjeneste. Forøvrigt er det jo, som i Bemærkningerne til Loven anført, ikke denne Lovs Opgave at give Regler for den militære Domsmagts Omraade, men de henhørende Bestemmelser have nærmest deres Plads i Rettergangsloven. For at skaffe Oplysning om, hvilken Praxis der for Tiden følges, har Udvalget indhentet Erklæring fra Krigsbestyrelsen om dette Punkt, der nedenfor meddeles under Bilag 2.

Til § 13.

4) Ændringen er nærmest en Redaktionsændring.

Til § 14.

6) Ændringsforslaget Nr. 6, som gaar ud paa i Paragrafens sidste Linie at sætte „Befalingsmand“ istedetfor „Officerer“, har vel paa dette Sted ingen Betydning i Realiteten, men i Afstemningen ønsker Mindretallet at se et Udtryk for, hvorvidt den Tanke, at der ikke bør vedligeholdes nogen unaturlig Kluft imellem Officerer og Underofficerer, har vundet Thingets Bisald. — Dette Forslag staar i Forbindelse med det af flere tiltraadte Ændringsforslag Nr. 58 (til § 91).

Til § 16.

7) Ordet „ringere“ har man ment var et mindre passende Udtryk og derfor ombyttet det med „andre“.

Til § 26.

11) Da Lovudkastet ikke har optaget den i Paragrafen ommeldte Straf blandt de ordinære Straffe, og det maa antages, at dette er sket i Erkjendelsen af, at Straffen, der nærmest maa karakteriseres som en korporlig Straf og ikke som en Fængelsstraf, ikke er stemmende med Tidsaandens, har Flerparten ment, at man heller ikke uden Nødvendighed bør anvende den som ekstraordinær Straf, og har troet, at Bøiestrafen, der mere end den staaende Arrest har Karakteren af Fængelsstraf, hensigtsmæssigt kunde bringes til Anvendelse i faadanne Tilfælde, hvor Arreststraffen ikke lader sig fuldbyrde. Flerparten har derfor ment, at der kunde paa dette Æbet gives fælles Bestemmelser for Land- og Sømagten og har derfor foreslaaet, at Paragrafen udgaar, og dens Bestemmelser iøvrigt drages ind under § 27.

Til § 27.

12 og 13) I Overensstemmelse med, hvad til § 26 er bemærket, omændres § 27 saaledes, at den kommer til at angaa alle ekstraordinære Forhold saavel til Lands som til Sø, hvor de sædvanlige Arreststraffe ikke lade sig anvende. Med Hensyn til de foreslaaede Ændringer henvises iøvrigt til de indledende Bemærkninger.